Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

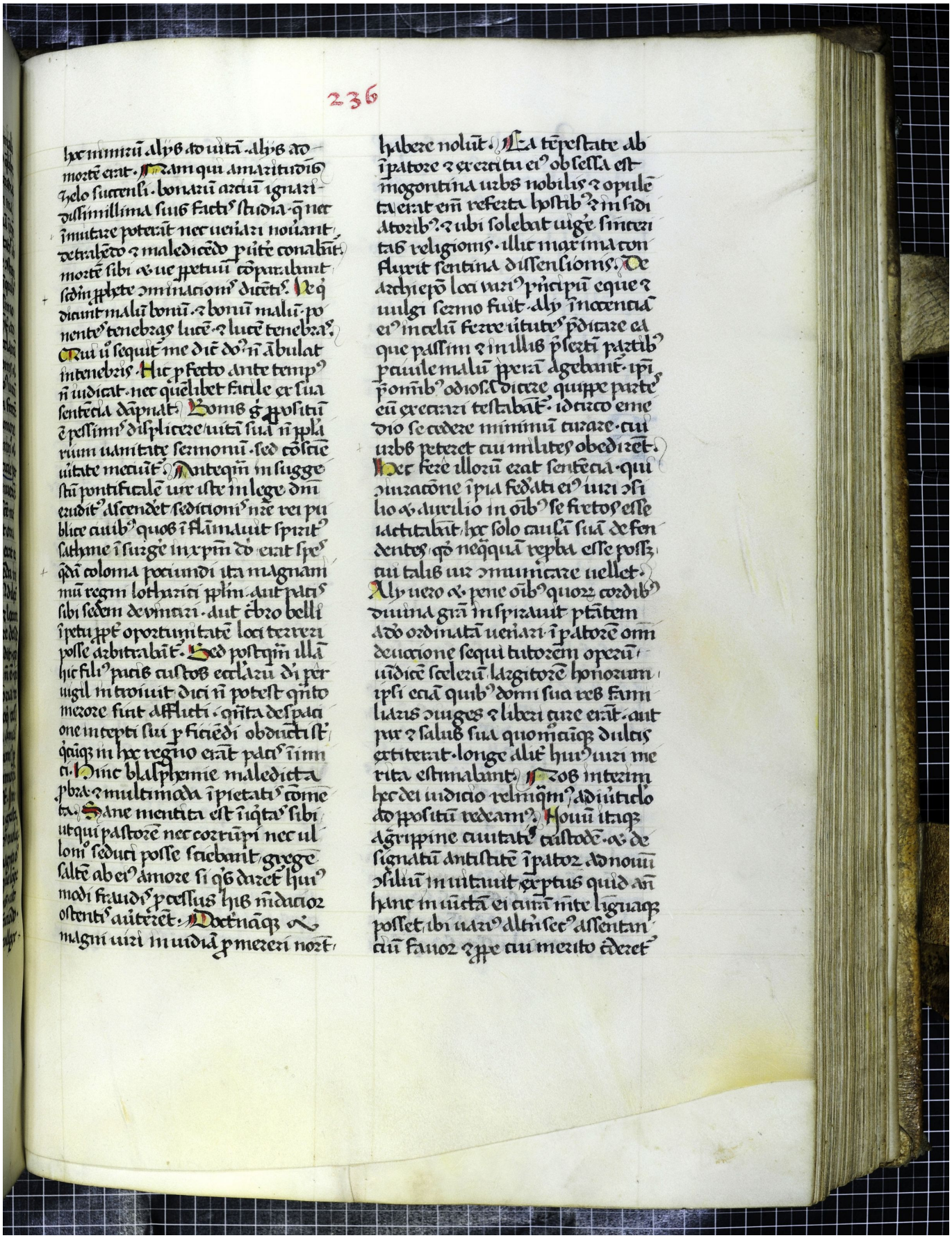

hec minimū alios ad uitā alios ad
morte erat. Nam qui amaritudie
zelo succensi. bonorū aduū ignari
dissimillima suis factis studia q̄ nec
imitare poterāt nec uerbis nouāt
detrahēdo & maledicendo p̄ute conabāt
morte sibi & ue ꝑpetuū cōparabant
sedm ꝑplete omnacōm dicēs. Ve q̄
dicunt malū bonū & bonū malū po
nentes tenebras lucē & lucē tenebras.
Qui u̇ sequit me dic dō n̄ ābulat
in tenebris. Huc p fecto ante temp⁹
n̄ iudicat. nec quelibet fatile ei sua
sentēcia dāpnat. Homo g̃ ꝑpositū
& pessimis displicere uitā suā n̄ ꝑpli
rium uanitate sermonū. sed cōstāc
uitate meruit. Interq̄n in sugge
stū pontificale ure uste in lege dn̄i
erudit ascendēt seditiosis nāe rei pu
blice auib⁹ quos i flāmauit spūs
sathane i surgē in xp̄m dō erat spe
cialis coloma procundi uti magnam
mū regni lotharii ꝑplm aut patris
sibi sedem deuinari. aut ebreo belli
impetu ꝑpe oportunitate loci terreri
posse arbitrabāt. Sed postq̄n illā
hic filii pacis custos ecclāu dei per
uigil intrauit dici n̄ potest q̄nto
merore sunt affluenti. q̄nta despera
one inepti sui p ficti edi obducti st
q̄q̄z in hac regno erat pacis ī mm
ci. Nunc blasphemie maledicta
pbra & multimoda impietatis come
ta. Sane mentitus est iniqtas sibi
ut qui pastore nec correptū nec ul
tom seduci posse facebant gregē
saltē ab eius amore si q̄s dicet huius
modi fraudis processus his mūdanor
ostentis auteret. Detinaq̄z a
magni uiri in uidia p merere nort
habere nolūt. Ea tēpestate ab
impatore & exercitu eius obsessa est
mogontina urbs nobilis & opulē
tissima erat enī referta hostib⁹ & insidi
atorib⁹ & ubi solebat uige sinceri
tas religionis. illuc marima con
fluxit sentina dissensionis. De
archiepō loci uiri principū eque &
uulgi sermo fuit. alii innocentiā
eius in celū ferre uirtutes ꝑdicare ea
que passim & in illis ꝑsertī patribus
paucule malū ꝑpetrā agebant. ipsi
p omnib⁹ odiosū dicere quippe partē
eius execrari testabāt. idcirco eme
dio se cedere minimū curare. cui
urbs peteret cui milites obediret.
Erat fere illorū erat sentēcia. qui
ordinacōne impia fedati ei⁹ uiri osi
lio & auxilio in oīb⁹ se fretos esse
uectitabāt. hec solo cauti suā de fen
dentes. q̄d neq̄quā reipbe esse possit
cui talis ure communicare uellet.
Alii uero & pene oīb⁹ quoz cordib⁹
diuina gra inspirauit ptātem
ad ordinatū uenian impatorē om
nem deuotione sequi tutorem operū
uindicē scelerū largitorē honorum
ipsi eam quib⁹ domus sua reb⁹ fami
liaris diuges & liberi cure erāt. aut
pax & salus sua quo maiz diutius
extiterat. longe aliē huius uiri me
rita estimabant. Quos interim
hec dei iudicia relinq̄m? ad articulo
ad ꝓpositū redeam? Iouiā itaq̄z
agrippine ciuitatis custodē & de
signatū antistitē impatoz ad nouū
filiū in uitauit exceptus quid an
hinc in uicta ei cum mite ingeniaq̄z
posset. ibi uiri⁹ altius sec⁹ assentan
cium fauoz & ꝑpe cui merito ederet